

Beskæftigelsesudvalget 2016-17
BEU Alm.del endeligt svar på spørgsmål 224
Offentligt

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

1. februar 2017

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 4. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 224 (alm. del), som hermed besvares.

J.nr. 2017-333

Spørgsmål nr. 224:

”Vil ministeren redegøre for hhv. mindste- og gennemsnitslønningerne i samtlige EU-lande, og vil ministeren sammenholde lønningerne med den danske dagpengesats (fuldtidsforsikret)? Opgørelsen bedes foretaget på månedsbasis (2016-pl).”

Svar:

Mindste- og gennemsnitslønninger på tværs af EU-lande varierer meget fra land til land. Mens Rumænien har den laveste opgjorte lovbestemte minimumsløn på 276 euro pr. måned, så har Luxembourg den højeste med 1923 euro pr. måned, jf. tabel 1. For mange lande ligger gennemsnitslønnen (2014) på omtrent det dobbelte af mindstelønnen (2016). Dog er der nogle lande, hvor der er væsentligt større spænd mellem gennemsnits- og mindsteløn. Det gælder fx Tjekkiet og Spanien. Opgørelsen er hentet fra EU's database og fremgår opgjort i euro per måned.

Tallene kan sammenholdes med, at den månedlige danske dagpengesats for en fuldtidsforsikret lønmodtager er 18.113 kr. (2016-niveau). Det svarer til ca. 2.436 euro om måneden.

Det har ikke været muligt at tilvejebringe nyere opgørelser end 2014-data for gennemsnitslønningerne, og der er ikke taget højde for forskellige leveomkostninger mellem landene.

Det er desuden ikke alle EU-lande, som har en lovfastsat minimumsløn, hvorfor der ikke fremgår tal for disse lande. Det gælder blandt andet Danmark og Italien.

Der bemærkes, at bruttolønningerne i de forskellige lande ikke umiddelbart kan sammenlignes direkte med dagpengesatsen i Danmark, da beskatningen mellem lande og mellem indkomster kan variere, samtidig med at sociale bidrag i andre lande kan medføre visse rettigheder, som ikke er kapitaliseret i opgørelsen.

Tabel 1 Mindste og gennemsnitslønninger i EU, euro per måned (brutto)

	Mindsteløn, 2016	Gennemsnitlig løn, 2014
Belgien	1.532	3.216
Bulgarien	215	431
Tjekkiet	365	925
Danmark	-	4.194
Tyskland	1.440	3.045
Estland	430	1.066
Irland	1.546	3.778
Grækenland	684	-
Spanien	764	1.985
Frankrig	1.467	2.775
Kroatien	414	-
Italien	-	2.458
Cypern	-	1.840
Letland	370	806
Litauen	380	706
Luxembourg	1.923	4.206
Ungarn	350	811
Malta	728	1.720
Nederlandene	1.537	2.988
Østrig	-	2.806
Polen	417	980
Portugal	618	1.249
Rumænien	276	521
Slovenien	791	1.582
Slovakiet	405	930
Finland	-	3.232
Sverige	-	3.578
UK	1.343	3.151

Anm.: Mindstelønningerne er opgjort per 1. juli, for Portugal dog per 1. januar. Minimumlønningerne er bruttoløb, dvs. før fradrag af indkomstskat og sociale bidrag. Sådanne fradrag varierer fra land til land. I nogle lande er mindstelønnen ikke fastsat på månedlig basis, men på time- eller ugentlig basis. For disse lande er satserne konverteret til månedlige rater af Eurostat. Eurostat oplyser, at den nationale mindsteløn håndhæves ved lov, ofte efter høring af arbejdsmarkedets parter, eller direkte ved en national aftale på tværs af sektorer (det er tilfældet i Belgien og Grækenland). Den nationale mindsteløn gælder normalt for alle medarbejdere, eller i det mindste et stort flertal af de ansatte i landet. Der er ifølge Eurostat ikke lovfastede mindstelønninger i 6 EU-lande: Danmark, Italien, Østrig, Finland, Sverige og Cypern (til Cypern skriver Eurostat, at mindstelønninger sættes af regeringen til særlige stillinger). Data for gennemsnitslønninger er baseret på Eurostats data for "The Structure of Earnings Survey (SES)" for virksomheder med mindst 10 ansatte. Statistikken er en spørgeskemaundersøgelse med EU-harmoniseret data, der foretages hvert 4. år. Der er anvendt en valutakurs på 7,44 DKK/Euro.

Kilde: Eurostat.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Bent Bøgsted
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

1. februar 2017

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 4. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 225 (alm. del), som hermed besvares.

J.nr. 2017-375

Spørgsmål nr. 225:

”Vil ministeren redegøre for, hvad den danske dagpengesats ville være i hvert EU11-land, hvis man indekserede dagpengesatsen, så ydelsen blev fastsat efter leveomkostningerne i det enkelte land? Ministeren bedes oplyse dagpengesatsen i tabelform for hvert land (2016-pl).”

Svar:

Den månedlige danske dagpengesats for en fuldtidsforsikret lønmodtager er 18.113 kr. (2016-niveau).

Denne danske dagpengesats er omregnet, så ydelsen er korrigeret til leveomkostningerne i de 11 central- og østeuropæiske EU-medlemslande (EU11), jf. tabel 1. Dette er gjort på baggrund af Eurostats købekraftskorrigerede prisindeks for 2015.

Den købekraftkorrigerede danske dagpengesats er lavere for EU11-landene end i Danmark, fordi leveomkostningerne i EU11-landene generelt er lavere end i Danmark. Eksempelvis vil dagpengeydelsen for en fuldtidsforsikret lønmodtager korrigeret for leveomkostninger være ca. 6.260 kr. i Bulgarien og 10.612 kr. i Slovenien, som har henholdsvis den laveste og højeste købekraftkorrigerede danske dagpengesats blandt EU11-landene.

Tabel 1. Månedlige dagpengesatser (2016-niveau) ved indeksering af ydelsen ud fra EU11-landenes købekraft

	Månedlig dagpengesats (kr.)
Danmark	18.113
Bulgarien	6.260
Estland	9.731
Kroatien	8.663
Letland	9.183
Litauen	8.116
Polen	7.235
Rumænien	6.821
Slovakiet	8.836
Slovenien	10.612
Tjekkiet	8.356
Ungarn	7.582

Anm: Indekseringen er foretaget ud fra landenes komparative PPP-prisniveauer sat i forhold til det danske niveau.

Kilde: Eurostat, indeks for 2015.

<http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&pcode=tec00120&language=en>

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Bent Bøgsted

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

1. februar 2017

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 4. Januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 227 (alm. del), som hermed besvares endeligt.

J.nr. 2017-377

Spørgsmål nr. 227:

Vil ministeren på baggrund af den nuværende udvikling redegøre for den fremtidige udvikling i statens omkostninger, når arbejdssøgende får mulighed for at medtage dansk arbejdsløshedsunderstøttelse til et andet EU-land i seks måneder frem for tre måneder?

Svar:

Indledningsvis vil jeg understrege, at regeringen er stærkt imod Kommissionens forslag på dette område. Regeringen går ind for den fri bevægelighed i EU, og har en ledig gode udsigter til et job, fx i form af en aftale om et jobinterview, vil regeringen være åben for, at det skal være muligt at foretage rejser af kort varighed. Men det er helt urimeligt, hvis man i realiteten kan undslå sig rådighedskrav i flere måneder. Jeg henviser i øvrigt til mit svar på BEU alm. del spørgsmål 230.

Jeg skal understrege, at der foreløbig er tale om, at Kommissionen har stillet forslag om at forlænge perioden for eksport fra 3 til 6 måneder. Regeringen vil derfor arbejde for at finde opbakning til, at forslaget ikke vedtages.

På basis af historiske registeroplysninger skønnes det med betydelig usikkerhed, at en udvidelse af eksportperioden fra 3 til 6 måneder vil medføre en merudgift til dagpenge på ca. 40 mio. kr. årligt. Dette svarer til ca. 32 mio. kr. efter skat og tilbageløb til afgiftssystemet.

Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat vedr. ændring af forordning 883/04 sendt til udvalget d. 1. februar 2017.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Bent Bøgsted
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

1. februar 2017

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 4. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. BEU 228 (alm. del), som hermed besvares.

J.nr. 2017-376

Spørgsmål nr. BEU 228:

”Vil ministeren redegøre for, hvor mange arbejdssøgende der siden 2006 har taget dansk arbejdsløshedsunderstøttelse med til udlandet, og som ikke efterfølgende er returneret til Danmark senest 1 år efter? Opgørelsen bedes oversendt i tabelform for hvert af årene og samlet set.”

Svar:

Det er muligt for et medlem af en a-kasse at tage til et andet EU/EØS-land for at søge arbejde og samtidig modtage arbejdsløshedsdagpenge fra Danmark (eksport af EØS-dagpenge) i en periode på op til 3 måneder. Muligheden gælder både danske og udenlandske statsborgere.

Godt 7.900 a-kassemedlemmer har modtaget danske dagpenge i forbindelse med jobsøgning i udlandet i perioden fra 1. maj 2010 til udgangen af 2015, jf. tabel 1. Heraf er 46 pct. registreret med en udenlandsk bopæl 1 år efter sidste EØS-dagpengeudbetaling, mens 54 pct. står registreret med en dansk bopæl. Det svarer til henholdsvis godt 3.600 personer med udenlandsk bopæl og knap 4.300 personer med dansk bopæl.

Andelen af tidligere EØS-dagpengemodtagere, der har udenlandsk bopæl 1 år efter sidste EØS-dagpengeudbetaling, varierer i perioden mellem 43 og 49 pct.

Det er ikke muligt at opgøre tallene før 2010, jf. anmærkning 3 til tabel 1. Det bemærkes, at opgørelsen over EØS-dagpengemodtagere og den efterfølgende bopælsstatus er behæftet med usikkerhed, idet de anvendte CPR-registreringer afhænger af de oplysninger om udrejse/flytninger, der er indmeldt til registret.

De 4.300 personer, svarende til 54 pct., der ender med at returnere til Danmark er altså i et vist omfang et udtryk for, hvor mange det ikke lykkedes for at finde job i udlandet. Den store andel, der vender hjem, skal ses i sammenhæng med at ledige, som eksporterer dagpenge til et andet EU/EØS-land, skal tilmelde sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i det EU/EØS-land, som vedkommende rejser til. Dermed bliver den ledige omfattet af den kontrol og de betingelser, der er fastsat i dette lands lovgivning, og er dermed ikke omfattet af de danske regler om rådighed. Selvom selve udbetalingen af danske dagpenge skal ske efter de danske rådighedsregler, er det langt fra sikkert, om den aktive arbejdsmarkedspolitik i et andet EU/EØS-land i samme grad understøtter den lediges jobchancer. Derfor vil re-

geringen arbejde for, at muligheden for at kontrollere rådighed m.v. i forbindelse med eksport skærpes i forordningen.

Tabel 1. Antal a-kassemedlemmer, der har afsluttet et EØS-dagpengeforløb i året, 1. maj 2010-2015 og fordelt på bopælsstatus 1 år efter sidste udbetaling af EØS-dagpenge

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	I alt 2010-2015
Antal personer med sidste EØS-dagpengeudbetaling i året	640	1.123	1.260	1.472	1.590	1.815	7.900
Heraf dansk bopæl 1 år efter sidste EØS-dagpengeudbet.	338	642	690	745	829	1.038	4.282
Heraf udenlandsk bopæl 1 år efter sidste EØS-dagpengeudbet.	301	479	569	727	760	777	3.613
Død	1	2	1	-	1	-	5
Udenlandsk bopæl i pct.	47	43	45	49	48	43	46

Anm.1: 2010-tallet dækker alene perioden 1. maj 2010-31. december 2010.

Anm.2: Personer, der har påbegyndt modtagelse af EØS-dagpenge ultimo ét år og afsluttet modtagelsen af EØS-dagpengene primo det følgende år, indgår kun i opgørelsen under det år, hvor sidste EØS-dagpengeudbetaling har fundet sted.

Anm. 3: Til besvarelsen af spørgsmålet er der taget udgangspunkt i data fra elndkomstregistret, hvor der foreligger CPR-numre på EØS-dagpengemodtagerne fra 1. maj 2010, hvor a-kasserne begyndte at indberette EØS-dagpenge til elndkomst på et særskilt SE-nummer. CPR-nummeret gør det muligt via CPR-registeret at opgøre EØS-dagpengemodtagernes bopælsstatus 1 år efter sidste udbetaling af EØS-dagpengene. A-kasserne indberetter også EØS-dagpengeoplysninger til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR), men der er først knyttet et CPR-nummer på disse indberetninger fra og med 2014.

Anm. 4: Det bemærkes, at tallene i opgørelsen varierer fra opgørelsen af EØS-dagpengemodtagere på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside STAR.dk og i tidligere besvarelse af BEU 453 alm. del oversendt til Beskæftigelsesudvalget i november 2016. Forklaringen på dette er, at der er taget udgangspunkt i en anden kilde til denne besvarelse for at kunne knytte CPR-nummer til EØS-dagpengemodtagerne tilbage til 2010, mens det med den vanlige kilde kun er muligt at anvende CPR-oplysninger tilbage til 2014, jf. anmærkning 3. CPR-nummeret anvendes til via CPR-registeret at opgøre EØS-dagpengemodtagernes bopælsstatus 1 år efter sidste udbetaling af EØS-dagpengene. Opgørelsen i denne besvarelse tager således udgangspunkt i a-kassernes indberetninger af udbetalte EØS-dagpenge til elndkomstregistret og tidspunktet for, hvornår det enkelte a-kassemedlem i dette register har modtaget den sidste udbetaling af EØS-dagpenge. Opgørelsen på STAR.dk er baseret på a-kassernes indberetninger til styrelsens EØS-dagpengestatistik og tidspunktet for påbegyndt udbetaling af EØS-dagpengene.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af elndkomst og CPR-registeret.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

1. februar 2017

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 4. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 229 (alm. del), som hermed besvares.

J.nr. 2017-647

Spørgsmål nr. 229:

”Er ministeren enig i EU-Kommissionens opfattelse af, at chancerne for at finde et arbejde stiger, når man hæver perioden for at modtage fx danske dagpenge i udlandet fra tre måneder til seks måneder?”

Svar:

Nej, regeringen er uenig i, at chancerne for at finde arbejde stiger, når man forlænger perioden for at modtage danske dagpenge i udlandet fra tre til seks måneder.

Der er fri arbejdskraftmobilitet i EU, og at det derfor altid muligt at søge arbejde i et andet EU-land. Reglerne om eksport af dagpenge blev indført på et tidspunkt, hvor der ikke var internet, billig telefoni og billige flybilletter. Det gav mening dengang for at fremme et fælleseuropæisk arbejdsmarked. Men med de nuværende muligheder skulle markedet nok selv, og uden eksport af dagpenge, sørge for, at ledige i et land tog til et andet land, hvis der var relevante jobåbninger. Så det er en helt forkert vej, Kommissionen foreslår.

Derfor vil regeringen også arbejde imod Kommissionens forslag om at gøre perioden længere. Helst ser jeg, at man begrænser perioden i forhold til de nuværende tre. Jeg synes heller ikke, at Kommissionen har fremlagt overbevisende dokumentation for, at det skulle øge sandsynligheden for job, og det vil regeringen følge op på i forhandlingerne.

Selvfølgelig kan det give god mening, at mulighederne for at finde et arbejde stiger, hvis man kan medtage sine dagpenge og flytte hen til det jobmarked, hvor de personlige jobchancer er størst. Det gælder for eksempel i forhold til, hvor der er flest relevante jobåbninger.

Men der er mange andre forhold at tage hensyn til i en vurdering af de lediges sandsynlighed for at komme i beskæftigelse. Væsentlig er den aktive indsats. I Danmark er der en lang tradition for en omfattende aktiv arbejdsmarkedspolitik, og den aktive indsats udgør et vigtigt element i den danske flexicurity-model.

I flexicurity-modellen understøtter sikkerhed og fleksibilitet hinanden, idet modellen kombinerer en høj grad af mobilitet i reguleringen af arbejdsmarkedet med et udbygget socialt sikkerhedsnet for de ledige gennem dagpenge- og kontanthjælpsystemet. For at understøtte mobiliteten og imødegå de incitamentsproblemer, der

følger med et udbygget socialt sikkerhedsnet, udgør det tredje element i modellen den aktive beskæftigelsespolitik, jf. Dagpengekommissionen¹.

Den aktive arbejdsmarkedspolitik har til formål at hjælpe ledige hurtigst muligt tilbage i beskæftigelse ved at styrke de lediges forudsætninger og tilskyndelse for at komme i beskæftigelse. Der er derfor både indbygget et opkvalificerings- og et rådighedsafprøvende element.

En ledig, som eksporterer dagpenge til et andet EU/EØS-land, skal tilmelde sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i det EU/EØS-land, som vedkommende rejser til. Dermed bliver den ledige omfattet af den kontrol og de betingelser, der er fastsat i dette lands lovgivning, og er dermed ikke omfattet af de danske regler om rådighed. Selvom selve udbetalingen af danske dagpenge skal ske efter de danske rådighedsregler, er det langt fra sikkert, om den aktive arbejdsmarkedspolitik i et andet EU/EØS-land i samme grad understøtter den lediges jobchancer.

Af sidstnævnte årsag mener regeringen også, at det er et principielt problem, at man kan tage dagpenge med til et andet EU/EØS-land. Det er ikke rimeligt, at man kan undslå sig rådighedsreglerne på den måde.

Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat vedr. ændring af forordning 883/04 sendt til udvalget d. 1. februar 2017.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen

¹ Arbejdsrapport: Det danske arbejdsmarked, Dagpengekommissionen, oktober 2015.

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

1. februar 2017

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 4. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 231 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Udvalget.

J.nr. 2017-645

Spørgsmål nr. 231:

”Vil ministeren redegøre for effekten på kort og langt sigt af at indføre et optjeningsprincip for at få adgang til dagpenge jf. kommissionens forslag til revision af forordning 883 om koordinering af sociale sikringsydelse?”

Svar:

Forslaget til ændring af forordning nr. 883/04 artikel 61 handler om, at der stilles krav til varigheden af arbejde i det land, hvor der søges om arbejdsløshedsdagpenge som betingelse for sammenlægning af forsikrings- og beskæftigelsesperioder.

Det følger af forslaget, at der fremover vil blive stillet krav om mindst 3 måneders arbejde, for at kunne sammenlægge forsikrings- og beskæftigelsesperioder.

Efter gældende danske regler stilles der krav om beskæftigelse af mindst 296 timers varighed inden for 12 uger (for time-, dag- eller ugelønnede) eller 3 måneder (for månedslønnede) for at få ret til at sammenlægge forsikrings- og beskæftigelsesperioder. Forslaget har derfor ikke umiddelbart de store konsekvenser. For en fuldtidsbeskæftiget arbejdstager vil det betyde en skærpelse af praksis, for efter gældende dansk praksis kan vedkommende medregne anciennitet efter to måneders beskæftigelse. Det må dog antages at ramme meget få personer.

Beskæftigelsesministeriet har således i en nylig opgørelse baseret på Ramdagpengeregistret, e-indkomst og CPR-registret fundet, at kun 18 borgere fra andre EU/EØS-lande i 2015 benyttede EU-reglerne til at medregne forsikrings- og beskæftigelsesperioder fra et andet EU/EØS-land for at få ret til danske dagpenge. Dette skal ses i lyset af, at godt 6.600 EU/EØS-borgere (fuldtidspersoner) i 2015 modtog danske dagpenge.

Tallet skal ses i lyset af, at Danmark allerede har et krav om beskæftigelse på 296 timer, og tallet ville formentlig have været langt højere, hvis vi ikke havde haft kravet.

Jeg er derfor meget tilfreds med Kommissionens forslag til revidering af forordningen på dette punkt, og regeringen vil i forhandlingerne med de øvrige lande arbejde for at fastholde forslaget.

Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat vedr. ændring af forordning 883/04 sendt til udvalget d. 1. februar 2017.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen